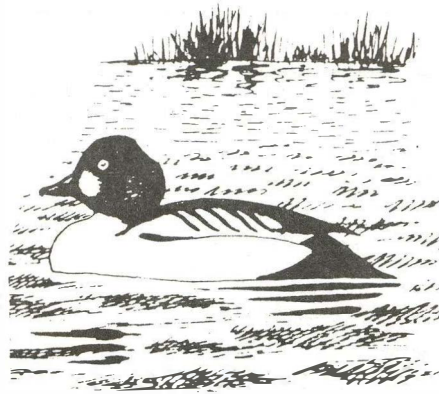

gehad. Als je ze kunt pakken zijn zij eigenlijk al te ver heen. Dit bemoeilijkt ons werk behoorlijk. De vogel is dan zo sterk ingeteerd dat hij geen voedsel meer tot zich neemt en hierdoor sterft. In deze periode zijn een Torenvalk en een Buizerd gebracht. Deze twee vogels zijn slachtoffer geworden van de bovenleiding van de spoorbaan. De Torenvalk kwam uit Zoeterwoude waar een dierenarts de vleugel met leucoplast had gefixeerd. Een lijdensweg voor de vogel om deze los te maken. Alle veren waren aan elkaar gekleefd en moesten stukje bij beetje worden losgepeuterd. Bij het nader bekijken van de breuk bleek de breuk in het gewricht te zitten. Een zware ontsteking er overheen, zodat er niets meer te redden viel. Voor de Buizerd verliep het hetzelfde. Deze kwam uit Lisse. Het schoudergewricht was versplinterd. Helaas niets meer aan te doen. Een spreekwoord werd gebracht die bij mensen in de wasemkap verbleef. Na het slopen van de wasemkap bleek de snavel te zijn gebroken. Na wat lapwerk en een kort verblijf in het asiel kon de vogel worden gelost. Een Dwergvleermuis in de winter is een bijzondere gast. Bij het opruimen van een stapel openhaardhout kwam het beestje te voorschijn. Bij inspectie bleek het diertje gezond te zijn. Besloten werd het diertje terug te zetten onder een houten overkapping om de winterslaap hier verder voort te zetten. Verder is er op negen maart een excursie geweest van de jeugdclub. Er was helaas niet veel te zien. Volgende keer beter. In deze periode is er weinig nieuws over de vermeende verplaatsing van het asiel. Een brief aan de gemeenteraad heeft op korte termijn niets opgeleverd. Eén van de raadsleden opperde de

suggestie een geruststellend briefje te sturen met de mededeling dat men er mee bezig was. Helaas weten wij dit al ruim drie jaar. Maar goed wij wachten verder. Wie weet weten we het tweede kwartaal meer.

Henk van Duijn,
Stichting Vogelasiel Noordwijk,
Postbus 168.

Rondje Groen

W. Andelaar

Als geen andere plaats leent Noordwijk zich voor een rondje strand en duin. Met de vuurtoren als middelpunt iets oppikken van wat de natuur te bieden heeft.

Op het moment dat je 's morgens vroeg je neus buiten de deur steekt weet je het. Vandaag is het anders dan gisteren. Je ruikt, je proeft dat de winter is "vergangen" en de lente in het land is. Onafhankelijk van de kalender.

Ook de Veldleeuwerik heeft het bemerkt en laat, overvliegend boven het dorp, al iets van de zang horen. Op de boulevard zijn de Kuifleeuweriken actief. Vanaf de rand van het dak van het Boulevardhotel, de vroegere Zeeleeuw, zingt een exemplaar het hoogste lied. Een ander stel zit elkaar achterna in de zeeleep.

De Kuifleeuwerik is nog niet zo lang broedvogel in ons land. Vanuit het oosten zijn ze zo langzamerhand komen opzetten. Het is een vogel van wat men noemt rudimentaire terreinen zoals spoorweg-emplacementen en zandverstuivingen. Onze boulevard past kennelijk ook goed in dit rijtje. Er is in elk geval genoeg zand voorhanden terwijl op de daken van de hotels ook grint te vinden is. Op deze daken wordt dan ook door de vogels gebroed.

Een prettige bijkomstigheid is het feit dat er ook wat voor ze te eten is. Naast aanspoelsel op het strand, waar

altijd nog wel wat uit te halen is, vormen de uitwerpselen van paarden een prima voedselbron.

De laatste jaren maakt men zich wat zorgen over de Kuifleeuwerik. Op allerlei plaatsen gaat de soort zinderogen achteruit zonder dat oorzaken bekend zijn. Mogelijk heeft het te maken met het feit dat de vogel hier op de rand van zijn verspreidingsgebied zit. Zoals ze enkele tientallen jaren geleden vanuit het oosten zijn gekomen kunnen ze zich ook weer terugtrekken.

Dat er voorjaar in de lucht zit wordt ook bewezen door de "troepenverplaatsingen" die plaats vinden. Boven het strand en over zee spoeden veel Grauwe Ganzen zich naar het noorden. In flinke v-vormige groepen op weg naar hun broedgebieden. Ook veel steltlopers komen uit het zonnige zuiden terug. Groepen Kieviten arriveren vanuit zee en volgen dan een noordelijke koers langs de kust.

In de tuin zingen inmiddels de eerste Heggemussen terwijl ook de Roodborsttapuit weer present is. Je kunt het bestje uittekenen op z'n vaste plekje, een groepje struiken langs het fietspad ter hoogte van het voormalige zwembad.

Een enkele Wulp komt dwars over het duin aanvliegen en laat al iets van de voorjaarsroep horen. Een melodieuze geïjdel wat iets in je wakker maakt. je zou er deel

van uit willen maken, mee willen vliegen met de ganzen. Helaas, je bent maar een platvloers schepsel.

Het meest aansprekend, een beetje betoverend zelfs, is in het vroege voorjaar de zang van de Boomleeuwerik. Je moet je rondje dan wel wat ruimer maken, richting Duindamseslag of zelfs de fiets pakken naar de Amsterdamse Waterleidingduinen. Terwijl de Veldleeuwerik tijdens het opstijgen en neerdalen zingt en de Kuifleeuwerik vrijwel stil in de lucht zijn zang laat horen, komt de wonderschone zang van de Boomleeuwerik naar ons toe of gaat van ons af.

In een horizontale vlucht klinkt het lu-lu-lu-lu als vanuit een andere wereld. Als iemand wordt geïnterviewd, vraagt men weleens: Wat is je mooiste ervaring in je leven? Als het mij nog eens gevraagd zou worden dan zou ik denk ik zeggen: Eén van de mooiste momenten in mijn leven, een moment dat je elk jaar weer kunt beleven, een moment ook dat iedereen elk jaar kan overkomen, is de eerste zang van de Boomleeuwerik in het vroege voorjaar. Het bewijs dat het afsterven van de herfst en de ogenschijnlijke dood van de winter voorbij is.

Mooie momenten in je leven liggen vaak dichterbij dan je denkt. Ze liggen dikwijls voor de hand.

